

Dansk Folkeparti kan imidlertid ikke gå ind for dette forslag, bl.a. fordi der ikke på noget tidspunkt er udarbejdet en konsekvensberegning af økonomien. Vi kan ikke blot gå ind og sige ja til et sådant forslag, når vi ikke har nogen mulighed for at se på, hvad det vil koste ikke alene på de forskellige ungdomsuddannelser, men også samlet over en årrække, hvis man tog det i trin.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om der findes nogle udregninger lige præcis på dette område med henholdsvis 24 og 26 elever i hver klasse der, hvor man indtil nu har haft klassekvotienter, da det kunne være interessant at se en konsekvensberegning på de tal.

Så ved Enhedslisten også godt, at selv om man kan mene, at et beslutningsforslag er relevant i intentionen, er det helt umuligt at sige ja i første hug, når man ikke aner, hvad det økonomisk vil indebære.

Det må desværre blive et nej fra Dansk Folkeparti, men det er vigtigt, at der kommer svar på de før anførte spørgsmål, hvis ministeren har fået fat i de spørgsmål, som Dansk Folkeparti har stillet heroppe fra talerstolen. Ellers vil jeg så fremstille dem skriftligt senere, når weekenden er gået. Jeg tror, det er vigtigt, vi finder en løsning på forslaget om at nedsætte klassekvotienten på ungdomsuddannelserne på de uddannelser, der indtil videre – som sagt indtil videre – har den klassekvotient, som man så har sat maksimalt. Jeg vil godt have et svar på de her fremsatte økonomiske forespørgsler.

Nina Berrig (KF):

For at sikre de bedst mulige rammer for ungdomsuddannelserne er der fremsat forslag om, at der maksimalt er 24 elever i en klasse på ungdomsuddannelserne. Intentionerne er gode nok, nemlig at skabe gode uddannelsesrammer for de unge.

Når vi fra konservativ side afviser forslaget, er det, fordi vi mener, det er alt for snævert og ikke tilstrækkelig tidssvarende til dagens undervisningsbehov.

Nye undervisningsprincipper medfører nye arbejdsformer for både elever og lærere. Den kendte klasseundervisning, som forslagsstillerne henviser til, er i dagens undervisningsverden ikke mere udelukkende udgangspunktet for det bærende undervisningsprincip, bl.a. fordi læreren sjældent rammer både de dygtige og de svage elever.

I stedet bør man i højere grad bygge på de enkelte elevers forudsætninger og styrke til selvstændig læring. Projektarbejdsformer er centralt i de nye arbejdsformer, ligesom kravene om tværfaglighed og integrering af it er med i tilbuddene til den bedst mulige indlæringsproces.

I dag har en stor del af uddannelserne lærerteam, og den kendte ensomhedspædagogik med én lærer og én klasse er ikke mere det eneste uddannelsesstilbud for ungdomsuddannelserne.

Studiecentre som læringsform har man meget gode erfaringer med. Et godt og et nutidigt tilbud til forskellige former for læring. Målet er større variation i undervisningsformerne, så de unge fanges ind i gode uddannelsesforløb, hvor der kan lægges vægt på de individuelle ønsker og behov.

Kl. 17.15

Med finanslovaftalen mellem regeringen, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti er der indgået en flerårig aftale om kvalitetsudvikling i ungdomsuddannelserne. Formålet er at motivere og styrke kvaliteten i uddannelserne, herunder give bedre mulighed for en variation i anvendelse af arbejdsformer og undervisningstiltælgelse.

Formålet er ikke at give begrænsninger i form af maksimale klassekvotienter. Flexibilitet er vigtig for at give mulighed for fremover at kunne tilbyde en kvalitetsundervisning tilpasset individuelle behov, og det gør man ikke ved at indføre begrænsninger som f.eks. et generelt krav om maksimale klassekvotienter.

Jeg kan derfor på vegne af Det Konservative Folkeparti ikke anbefale forslaget.

Lene Garsdal (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre SF's synspunkter:

SF er enig i forslagets intention om, at der ikke skal være for mange elever i klasserne, og at det er problematisk at lukke f.eks. 28 elever ind i klassen, hvis den kun kan rumme 24, som det er tilfældet mange steder. SF mener også, det er yderst problematisk, at der f.eks. er over 30 elever i klasserne på mange handelsskoler. Spørgsmålet er bare, hvordan vi undgår det, og hvilke regler der kan laves centralt for at modvirke det.

Med tanke på fremtidens undervisningsformer er det for rigtigt at sætte en grænse på 24. Der skal være plads til at lave hold, der er større end 24, og i nogle tilfælde vil 24 i øvrigt være for